

simplificerede den høitlønnede Control og ved Vacance inddrog enkelte af disse Controlleuropster og foreløbigt som Prøve lod dem besætte med nogle af de i 4de Klasse Ansatte, der igjennem deres lange Praxis have kunnet ansees som duelige; og vi have derhos meent, at der da, som af den høitærede Finanzminister bemærket, maatte tilflyde dem et yderligere Honorar til deres Lønninger, og at den øvrige besparede Sum kunde fordeles til en Forbedring i de Andres Aar, saa at de Alle kunde leve uden at trykkes for haardt af Næringsforger. En yderligere Tilskyndelse for Mindretallet til, skjøndt vi ikke have stillet Vædringsforslag, ikke at tilbageholde denne Udtalelse, har ligget i, at vi formene, at der vil skee en snærlig Revision af Toldtarifbestemmelserne, og at, naar disse blive forandrede paa en fyldestgjørende Maade, det da ikke vil være uden Indflydelse paa det store Toldpersonale, som baade nu og under saadanne fremtidige Omstændigheder maa ansees for at være høist nødvendigt. Naar den høitærede Finanzminister — som nu ikke er tilstede — har draget i Tvivl, at noget Saadant kunde gjenføres, at saadanne, som han benævnte dem, temporaire Assistenten kunde udfylde Controlleuropster, saa vil jeg dertil svare, at jeg skulde være feil underrettet, om man ikke i mange Aar har besat Controlleuropsterne paa en saadan Maade, om ikke en Mand har beklædt en saadan Post i over 20 Aar, uden at der har kunnet fremføres Noget om, at han har manglet Routine i sit Fag, og uden at hans Autoritet derved har været krænket. Jeg tillader mig at fremdrage dette som et Bevis imod, hvad der er blevet anført af den høitærede Minister. Naar man benævner disse Folk Controlleurer, saa er det ganske vist, at de bære dette Navn; men jeg troer, at deres Function ikke ganske nøiagtig passer til denne Benævnelse. Deres Function bestaaer saavidt mig bekjendt — og jeg har, siden jeg indtog, de ne Plads i Udvalget, søgt at gjøre mig det saa klart som muligt — meest i Fordeling af Arbeidet, dernæst i Inspection under Arbeidet og endelig i en Revision af de i 4de Klasse staaende Personers daglige Arbeide. Det er det, Controlleurerne egentlig have at udføre; dersom de skulde paa

Pladserne controllere over 80 saadanne Arbeidere, saa kan jeg ikke indsee, at de kunde udfylde dette Gjern, uden at der maatte være lige saa mange Controlleurer, som der vare Assistenten, thi naar det skulde udføres nøiagtigt, saa maatte de føre Regnskab in duplo, saaledes at den Eine kunde kontrollere den Anden; thi det er af Bigtighed, at de Mænd, hvem dette Gjern er anbetruet, ere samvittighedsfulde og nøiagtige, fordi det er Statens Penge, de have med at gjøre, det er omtrent 5 Millioner, der ligger i deres Hænder, og enhver Notering af Varecollier, som de tilføre, er Penge, og enhver Notering, der springes over af dem, er Tab af Penge for Statskassen. Men dersom det skulde controlleres paa den Maade, saa kunde det ikke foregaae, uden at der stod en Controlleur, der førte Regnskab in duplo; man maa troe paa de Bedkommendes Ord, han kan ikke godt foretage en Gftertælling og Gfterveining af, hvad der er passeret som behandlet. Det forekommer mig derfor, at man i dette Tilfælde mere end i mange andre maa kunne stole paa de Paagjældende, fordi det er Pengespørgsmaal, der ere dem anbetruede, og at man derfor bør give dem en passende Løn; men en Løn af 4 à 500 Rd. er ikke tilstrækkelig til, at en Mand kan leve deraf. Naar man siger, at de, der ere i Controlleureklassen og de høiere Stillingen, skulle aflægges saaledes, at man kan sikke sig ærlige Mænd, der skulle kontrollere de Andre, saa gjælder dette heller ikke mindre om dem, der skulle udføre dette Arbeide, som skal controlles, især et Arbeide, der gjælder saa mange Penge, henved 5 Millioner Rd. — Jeg har nu med disse saa Ord søgt at begrunde Mindretallets Stilling overfor nærværende Sag, og naar vi ikke have stillet Vædringsforslag, saa er det, fordi vi have troet, at det maaskee mere vilde skade Sagen end gavne den; men vi have ikke kunnet tilbageholde at omtale det, for at de Antydninger, vi her have tilladt os at fremkomme med, muligen kunde værdises en Tante paa et senere Trin for det Tilfælde, at Sagen ikke skulde blive fremmet i denne Samling. Hermed har jeg altsaa tilladt mig at begrunde Mindretallets Stilling overfor nærværende Sag.